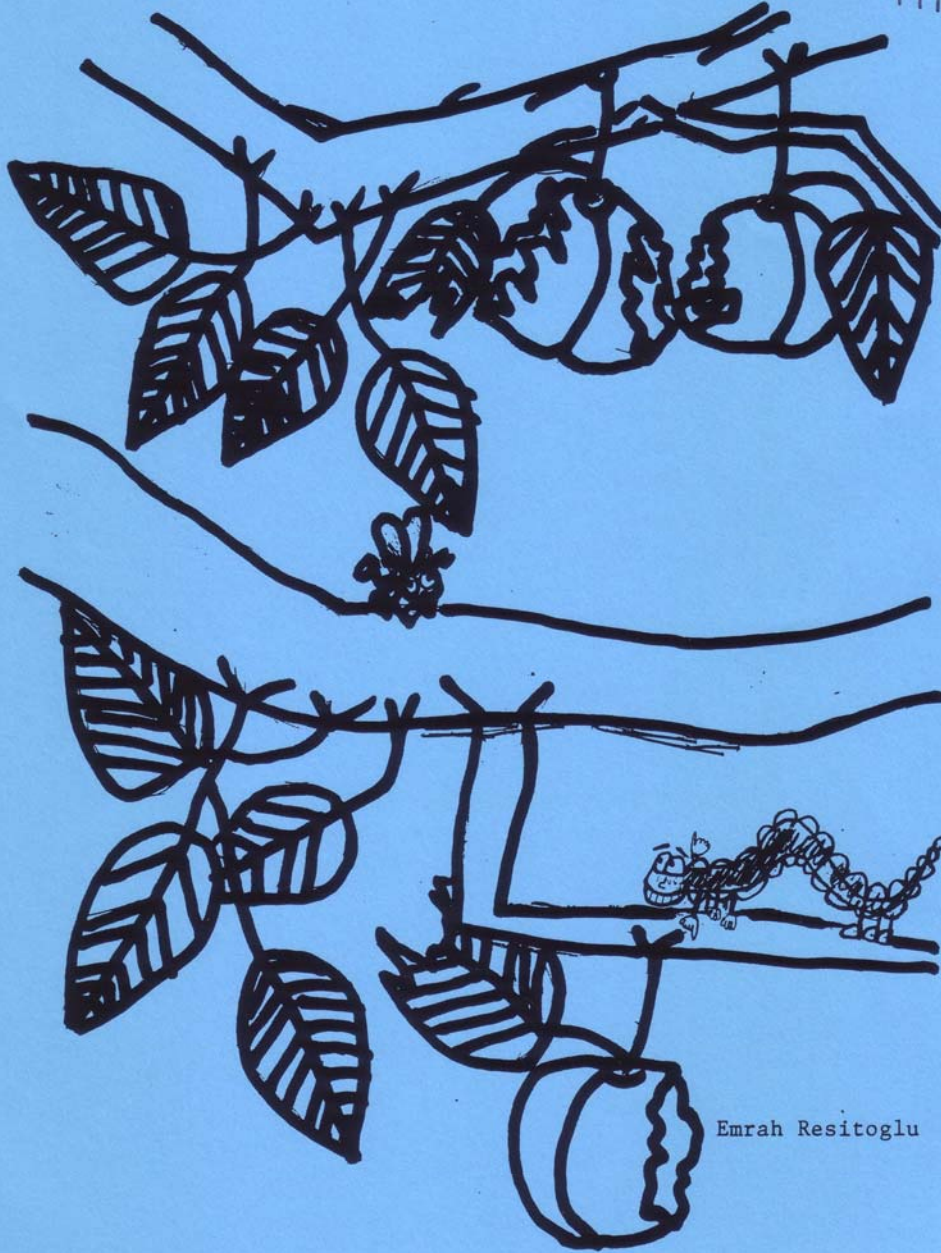

AUSTRALYA'DA EL ELE

ARALIK SAYI NO.4

1993

Emrah Resitoglu

Saygı Değer Türk Toplumu:

Bu dergi Batı Trakya Türk İslâm Derneğinin, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolunun, Batı Trakya Eğitim Kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan Basın ve Yayın Koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türkün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkesten gelecek mektup, hikâye, fıkra, şiir, v. s. yazılarınıza kapımız açıktır. Yalnız her yazının sorumluluğu yazan kişiye ait olacaktır önemle duyurulur. Göndereceğiniz yazıların altına isim ve adres koymayı unutmayın.

NOTE:

Sizlerden gelecek yazılarında eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu gazeteye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açıkız.

Teşekkürler.

Fiati: \$1.00 dir.

Bilgisayara Geçiren: Nurten Özsoy
Derleyen: Feriha Resitoğlu, Hatice Resitoğlu

Resim Yarışmasını Kazanan çocuklarımıza başarılar dileriz:
1st: Emrah Resitoğlu, 2'ci: Kemal Kiamil, 3'üncü: Timor Dede
4'üncü: Kadirye Sali

El Elden mektup

Bir aylık uzun zamanı geride bıraktıktan sonra, yeniden sizlere kavuşmanın sevinci ve mutluluğu içinde hepinizi en içten duygularla selamlıyoruz.

Sizlere ayda birde olsa ulaşabilmek ne mutlu. Geçen sayılarımızdaki yazılanların ses getirmesi, El elenin toplumumuz içinde okunup tartışılması, bizlere ilham kaynağı oluyor. Bizlerde sizlere daha ilgi çekici sayfa suna bilmek için çarpınıyoruz.

Vatanımızdan duyduğumuz her iyi haber bizleri mutlu ettiği gibi, kötü haberlerde bizleri mutsuz ve huzursuz ediyor.

Alamanyadaki Batı Trakya Türk federasyonunun yayın organında, Federasyon Genel başkanı Cafer Alioğlu imzalı yazıda bir çok soydaşımız Batı Trakya bağ, bahçe, ev, arsa ve tarla gibi gayri menkûl satın aldığını okuyunca sevindik, 10 Ekim pazar günü yapılan seçimlerde tek lider etrafında toplanılmadığına üzüldük.

Gelecek sayılarımızda El eleli sizlere yeniliklerle dolu sunmayı amaçlıyoruz. (Dünden bugüne Batı Trakya) başlıklı yazımızı yayınlamayı düşünüyoruz.

Bu yazı dizimizde; Batı Trakya Türklerin eline geçişinden bugüne. Coğrafi, tarihi konumu, siyasi konumu, Yunan-Türk ilişkileri, dosluk anlaşmaları, ilişkilerin başlangıç ve gelişmeleri, sonuçları ve içinde bulunduğumuz durumu anlatan bu konulardaki bilgi boşluğunu dolduracak ilk derli-toplu Batı Trakya araştırması olacağına inanıyoruz.

Kendi toplumumuzun geçmisi ve geleceği üzerinde düşünenler için tarihi, siyasi olayları araştırıp yazıya döküp ışık tutmaktır.

Bu yazı dizimizin çok araştırma, zaman alacağının güç bir çalışmayı gerektirdiğini biliyoruz. Ancak güç başarılabilir işler insana mutluluk verir.

Gelecek sayıda tekrar buluşmak umuduyla tüm mutluluklar sizlerin olsun.

Yusuf Kapancı

YUNAN VATANDAŞLIĞIN KAYBETTİRİLMESİ

1955 yılındakabul edilen, 3370 sayılı Yunan Vatandaşlık Kanunnu, BÖlüm B, Kısım VI, Madde 19:

Yunan etnik kökenli olmayan bir kimse, geri dönmek niyetiyle Yunanistan'ı terkettiği takdirde, Yunan vatandaşlığını kaybetmiş ilan olunabilir, Bu aynı zamanda yurtdışında doğan ve ikamet eden Yunan etnik kökenli olmayan bir kimse için de geçerlidir. Her iki ebeveyn de veya yaşayan ebeveynin kaybı halinde, yurtdışında yaşayan küçük çocukları, Yunan vatandaşlıklarını kaybetmiş ilan olunabilir. İçişleri Bakanı, Ulusal Konseyin mütabakatı ile bu konularda karar verir

Bu kanun Yunan Anayasası'nın ili hükmünü ihlal etmektedir. Bütün Yunan vatandaşlarının yasalar önünde eşitliğini sağlayan Madde 4.1 ve "Yunan vatandaşlığının ancak başka bir vatandaşlığın isteğe bağlı olarak kazanılması veya yabancı bir ülkede, ulusal çıkarlara aykırı bir hizmet üstlenilmesi halinde kaybettirilebileceği"ni belirten Madde 4.2. 19.uncu Madde ayrıca, daha önce değinilen Ocak 1989'da imzalanmış olan ve ülkelerin, herkesin kendi ülkesinden ayrılma ve geri dönme hakkına riayet edeceğini öngören AGİK Viyana İzleme Toplantısı Kapanış belgesini de ihlal etmektedir.

19.uncu madde uyarınca etnik Türkler, bir mahkeme kararı olmaksızın, idari bir kararla vatandaşlıktan atılabilmektedirler. ABD Dışişleri Bakanlığının 1989 yılı ülke raporuna göre, Yunan hukukuna göre (Kararla ilgili olarak) yargı yoluna başvurulamamaktadır ve etkin herhangi bir temyiz yolu bulunmamaktadır.

Bu şekilde vatandaşlığını kaybedenlerin toplan sayısı belli değildir. New York'taki Yunan Basın ve Enformasyon Bürosu Müdürü Nikos Papaconstantinou'ya göre 19.uncu Madde 1989 yılı başından beri işletilmemiştir. Ancak, Komotini (Gümülcine)'li bir operator ve halihazırda da Parlamento üyesi bulunan olan Dr. Sadık Ahmet'e göre 1989'da 20 ila 30, daha önceki yıllarda yüzlerce benzeri vak'a

gerçekleşmiştir. Diğer bazıları, sayının binlerce olduğunu bildirmektedirler. 1989 yılında vatandaşlıklarından mahrum bırakıldıkları iddia edilenlerin bir kısmı, Türkiye ve Almanya'da öğren görmek üzere yurtdışına çıkmışlardır ve geri dönmek istediklerinde, vatandaşlıklarını kaybettiklerini öğrenmişler ve Yunanistan'a geri dönmelerine izin verilmemiştir.

Türk azınlığını temsil eden hukukculara göre bir etnik Türk yurtdışında bulunmaktaysa, polis komşularına adigeçenin Yunanistan'a geri dönüp dönmeyeceğini sormaktadır, Komşularının olumsuz cevap vermeleri halinde polis Atina'daki İçişleri Bakanlığı'na bildirimde bulunmakta ve Bakanlık da bilahare sözkonusu şahsın vatandaşlığını kaybetmesi konusunda karar vermektedir. Bu konuda alınan karar resmi gazetede yayınlamakta ancak şahsa bildirimde bulunulmamaktadır.

Bir olayda, Semahat Haliloğlu adlı bir asker, askerlik hizmetini ifa ettiği sırada, 21 Temmuz 1989'da vatandaşlığını kaybetmiştir.

1987 yılında Lambron Köyünden Arap Haliloğlu vatandaşlığını kaybetmiştir. Sayın Haliloğlu İçişleri Bakanlığına başvurmuş ve aldığı cevapta, durumunun inceleneceği belirtilmiş olmasına rağmen herhangi bir gelişme olmamıştır.

Minority Rights Group, Atina'da yayınlanan Rizospatsis gazetesinin 19 Mayıs 1986 tarihi nüshasında yeralan bir olay konusunda bilgi vermektedir, Komitini (Gümülcine) yakınlarındaki bir köyden iki "Müslüman asıllı Yunan Vatandaşı'na, İstan bul'da öğrenim gören oğullarını ziyaretlerinden sonra yurda giriş izni verilmemiş ve sınır dışı edilmişlerdir. (10)

Bir kimsenin vatandaşlığını, kaybettikten sonra yeniden kazanması neredeyse imkansızdır, Bir etnik Türk hukukçu, bu çerçevede sadece bir olay bildiğini ifade etmiştir: Gazeteci Sabahattin Galip'in davası. Ve bu olayda da, bir kaç yıl önce en yüksek mahkemenin Sayın Galip'in vatandaşlığının geri verilmesine karar vermesinden sonra, İçişleri Bakanı adigeçen aleyhine, Vatandaşlık Kanunu'nun 20. nci maddesi uyarınca dava açarak, sayın Galip'in Yunanistan dışında

Yunanistan aleyhine faaliyette bulunduğunu belirtmiş ve adigeçen vatandaşlığını tekrar kaybetmiştir. Bu karar, Sayın Galip'in, Batı Trakya'dan İstanbul'a göç eden Türklere yardım etmek üzere bir dernek kurmuş olan Türklerle dostluğuna dayanmaktadır.

1989 yılında Ehinis Belediye Başkanı Fikri İhtiyar, Türk asıllıların herhangi bir nedene bağlı olmadan Yunan vatandaşlıklarını kaybetmekte olduklarını belirterek İçişleri Bakanı, Başbakan ve diğerleri nezdinde şikâyetle bulunmuştur. So nuçta, Xanthi ili Normark'i (İçişleri Bakanı tarafından atanan bir bir Vali) Belediye Başkanını Polis Merkezine çağırarak, böyle bir şeyi hangi nedenle yazdığını kendisine sormuştur. Vali bilahare şikâyeti nedeniyle adigeçen aleyhine bir dava açmıştır; sözkonusu dava halen devam etmektedir.

Geçiçi olarak ülkeyi terkeden etnik Türklerin vatandaşlıklarını kaybetmeleri tehdidi, açık bir şekilde dolaşım özgürlüklerini etkilemektedir. Bazı etnik Türkler Helsinki Watch'a vatandaşlıklarının ellerinden alınabileceğinden korktuklarından, ülkeden ayrılmaktan çekindiklerini bildirmişlerdir.

Sayın okurlar Yunanistanın son yıllarda özellikle Batı Trakya Türk azınlığa uyguladığı 19. maddesi A.T. üyesinin insanlık haklarını uygulamamasının bir örneği değildir? Bundan böyle fırsat buldukça bu gibi azınlık Türkler üzerinde etkili olan anayasa maddelerini hep beraber incelemeye ve bilgileneceğiz.

(Kaynak: Helsinki Watch Raporu)

Hazırlayan: Salih Reşitoğlu

MODERNLEŞMEK veya ÇAĞDAŞLAŞMAK

"Modern" kelimesi dilimizde "çağdaş" demektir; "modernleşme"de yenileşme yada "çağdaşlaşma" anlamına gelir ki, bizde bu sözcükleri "Batılaşma" yerinde kullanılır. Modernleşme ilk olarak Avrupa'da gerçekleşti ve oradan da diğer ülkelere yayıldı. Ne demektir modernleşme? Yada çağdaşlaşma? Geleneksel - dinsel toplumdan kurtulup, akılcı - laik topluma dönüşme demektir, "modernleşme" veya "çağdaşlaşma". Batıda modernleştirmeyi gerçekleştiren ilk ülke İngilteredir ve arkasındanda Fransa gelir.

İnsan modernleşme sürecinde "kul" kimliğinden kurtuldu ve birey'e dönüştü. İnsanoğlu yalnız Tanrı'nın kuludur ve sadece Tanrı'ya kulluk eder. Kula kulluk edilmez. Bu gün içinde yaşadığımız demokrasiyi birey kurar, kul değil. Aydınlanma gerçekleşmeden insanın bireye dönüşmesi olanaksızdır. Ancak aydınlanma sayesinde insan kişiliğini bulur ve gerçekleri görebilir.

Modern toplumdan önceki geleneksel - dinsel düzende ne yapılırdı? Gelenekler kurumsallaştırılır ve dinsel öğretim ağır basardı (Osmanlı toplumunda olduğu gibi). Modern toplum bu eğitim düzenini ne yaptı? Tersine çevirdi ve ilim - felsefe ağır bastı. Gelenekler yerine değişim kurumsallaştırıldı.

Büyük önder Atatürk'te bu değişim rüzgârlarını ülkemize doğru estirerek 1924te "Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun" (Öğretim birliği Yasası) bilinçle çıkarmıştır. Medrese kafasını yıkarak bugünkü modern eğitimi getirmiştir. Büyük önder Atatürk ilerisini çok iyi görebilen bir kişiydi. Çağdaş toplumlar seviyesine ulaşabilmek için ilime sarılmak gerekiyordu. Ülke ancak ilim sayesinde muasir medeniyetler seviyesine ulaşabilirdi. Onun şu kelimeli değişide bunun bir ispatıdır. "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir".

Atatürk her zaman için Batı'yı örnek alması ve Türk toplumunu batılaştırmak (modernleştirmek) istemiş ve bu gaye ile laikliği getirmiştir. Çünkü o, laik olmayan bir toplumun çağdaş olabileceğine inanmamıştır. Atatürk batılaşmak derken de batının örf ve adetlerini alıp Türk toplumuna uygulamayı kastetmemiştir. Batının ilim ve teknolojisini kastedmiştir.

Bugün şahit olduğunuz gibi uygarlık (medeniyet) durduğu yerde dumayorki, sürekli değişim içindedir. Batı alemi yazında sanattan bilim ve teknolojiye, felsefede arayışlarını dev adımlarla sürdürüyor; yeni

buluşlara ve yeni ufuklara yöneliyor.

Pek iyi! Türk milleti olarak biz ne yapıyoruz? Yeni yeni Said-i Nursi'ler, Şeyh Said'ler yaratarak yüzlerce kişinin ölümüne sebep olan kahraman Maraşlı ve çok yakın tarihimizde vuku bulan Sivas olaylarını yaratıyoruz. Dünyanın durmadan değiştiği, 20. yüzyılın sonuna yedi yıl kala, bu bilim ve teknoloji devrinde Türk toplumu olarak bizde değişiyoruz. İstanbul sokaklarında, Ankara sokaklarında, Sivas sokaklarında "şariat" isteruk diye bağırarak geriye doğru, Osmanlı'ya doğru. Anti parantez olarak aşağıdaki akıl almaz şu kısa yazıyı esefle dikkatinize sunuyorum:

[Bakınız, Türkiyemizde kökten dincilerin (bunlara bağnazlar veya yobazlarda diyebilirsiniz) çıkardıkları Taraf dergisinin yazı işleri müdürü Abdullah Kiracı 37 kişinin ölümüne sebep olan Sivas katliamını "Şanslı Sivas Kiyımı" olarak niteleyip Kemalistlere ve laikçilere öldürülmesi gereken insanlar olarak bakıyor]

Not: Yazının tamamı şahsımda mevcuttur. Merak edip okumak isteyen varsa alabilir.

Yukarıdaki kısa yazıda anlaşıldığı gibi toplumumuz, Batı gibi herşeyi aklın muhakemesinde yargılamadan, akli muhakemede yargılamak isteyenlerin tuzaklarına düşebilecek bir geçiş dönemindedir. Bunun için toplum ve millet olarak nerede olursak olalım çok uyanık olmamız gerekiyor. Metafizik ve dogmadık şeylere artık harcanacak vakitimiz yok. Zamanımızı bilim ve teknoloji yönünde harcamalıyız. Çalışarak ve hemde çok çalışarak. Çünkü Türk milleti olarak bugün buna çok ama çok ihtiyacımız var.

Hazırlayan: Nadir Celil

DÜŞÜN VE ŞÜKÜR ET

Bir zamanlar Harold Abbot isminde bir adam varmış, her şey için üzülürmüş. Bu adamın bütün üzüntüleri on saniye içinde kaybolup gitmiş. Ama nasıl olmuş? Bay Abbot'un başına gelenleri okuyalımda öğrenelim

Yıl 1934, ben Harold Abbot henüz herşeyimi kaybetmiştim, bir azmış gibi, bir sürüde borç toplanmıştı. Bu borçları ödemek için yedi yıl çalışmışım. Artık küçük manav dükkanım da kapatılmıştı. Hiç birşeyim kalmamıştı. Üstümdeki elbiseler eski ve kirli, ayağımdaki ayakkabılarımın altları kopmuştu. Ben artık kendimi bir hiç olarak hissediyordum.

Bir yolda sakın şaşkın gidiyordum. Belki bana biri acır ve bir parça ekmek verir diye düşünüyordum. O anda karşıdan gelen kişi dikkatimi çekti. Bu bir adamdı! Ama bacakları yoktu! Küçük bir tahtaya tekerlekler takılmış, bu adamcağızda üzerine oturmuş, iki elinde daha küçük tahtalarla kendini itiriyordu. Yolu geçti, kaldırıma gelince tekerlekli tahta parçasını biraz kaldırttı. O anda ikimizinde gözleri karşılaştı.

Bana gülümseyerek büyük bir saygıyla **"Merhaba bey efendi, bu gün ne kadarda güzel bir gün"**

değil mi ? diye sordu. Benim gözlerim iyice dolmuştu, be ne kadarda zenginmişim, farkında bile değildim. İki tane bacaklarım var, zorlanmadan yürüyebilirim. O anda kendi kendimden utandım ve düşündüm, eğer bu adam bacakları yokken, bu kadar mesut, sevinçli ve emin olduktan sonra, ben iki tane bacaklarımla neden olmayayım? Aniden kalbim çarmaya başlamıştı. Ben, değil biri bana acısında bir parça ekmek versin diye, hemen yeni bir işe başlamak ve Allah'a şükür etmek istedim.

O günden bu yana be kelimeleri yatak odamdaki aynamın üstüne koydum.

"Bir gün ayyakablarım yok diye üzülürken, yolda hiç ayaksız adam gördüm giderek."

Hazırlayan: Aysel Mustafa

"Ayıpsız dost arayan dostsuz kalır"

"Ya olduğun gibi görün, ya da göründüğün gibi ol"

(Mevlana)

Yemek Tarifi

KISIR

Malzemesi

- 5 bardak kaynar su
- 2 bardak ince bulgur
- 1 marul
- 5 adet taze soğan
- 1 demet maydanoz
- 1 kaşık salça
- 1 tatlı kaşığı kimyon
- 1 tatlı kaşığı karabiber
- 2 domates
- * istediğiniz kadar zeytin yağı ve tuz

Yapılışı

Bir saat önceden bulguru sıcak su ile ıslatıp üzerini örtün. Bir müddet dinlendi

Zeytin yağını kırmızı biber ile biraz kavurunca, suyu çekilmiş olan bulgurun içine dökün. Sırayla tuzu, karabiberi, kimyonu ilave ediniz.

Diğer taraftan temizlenmiş marulu, soğanı, maydanozu, domatesi ufak ufak doğrayın ve önceden hazırladığınız bulgurun içine ilave edin. Derin bir kapta güzelce karıştırınız. İsteddiğiniz kadar limon suyu sikarak karıştırınız. Hepsinize afiyet olsun.

Hazırlayan : Emine Özgenç

KÖYÜM

Köyümün üzümleri
salkım salkım.
Tarlalarda buğdaylar
Başak başak.

Köyüm yolları
Taşlı taşlı
İçindeki sular
Berrak berrak.

Her yerinde açmış
gelincikler papatyalar.
Ovalarda oynar
sürülerle kuzular.

SİZİZİN ALIN

Delikanlı bir yandan berbere traş oluyor,
bir yandan da manikür yaptırıyordu.
Manikürcü kız çok güzeldi.

“Şekerim” dedi, “bu akşam sizi yemek yemeğe davet edebilirmiyim?”

Kız “vallahi” dedi “ben evliyim gelemem sanıyorum”

“kocandan izin al öyleyse”

Kız gülmüseddi. “Siz alsanız daha iyi olur, kocam şu anda sizi traş yapıyor”

Hazırlayan : Hatice Reşitoğlu

Sizin Koşeniz

DUYGULARIM

Bir bulut kalkıyor gönlümden, siyah bir bulut, hüznün doluyor içim kararıyor kararıyor. Şimşekler çakıyor beynimden, düşüyor yüreğine yakıyor yakıyor. Gülüyor beynimde düşünceler, arıyorum neler bunlar hani diyorum vatanım? Ya güngünden büyüyüp serpilen çocuklarım, onları kaybetme korkularım ve cevabını vermediğim nicesoruların, cevaplarını arıyorum arıyorum. Doluyor gözlerim, daralıyor nefesim, boğazıma düğümleniyor hıçkırığım. Çaresizliğim belirtisi gözyaşlarım, boşanıyor bir süre sonra ağlıyorum ağlıyorum, kana kana doyasına İçimde kopan fırtınalar sürükliyor gönlümü kuru yaprak misali bir yana bir bu yana. Parçalanın zavallı gönlüm, bir yer arıyor sığınacak, veya bir dal tutunacak, şöyle bir etrafıma bakıyorum, kim var ki beni kurtaracak. Ellerimi açacağım, sığınıyorum yaradana, dualar dilekler dökülüyor dudaklarımdan yalvarıyorum yakarıyorum. Sığınak halinde akan gözyaşlarım yavaşlıyor bir süre sonra ve dinliyor damla damla. Dağılıyor bulutlar, aralanıyor umut kapısı, huzur doluyor içim, doğuyor yeni umutlar, taa'ki bir başka dertli anıma kadar.

Hazırlayan : Feriha Reşitoğlu

YERİ GELDİKÇE ESKİLERİ BUGÜN DÜŞÜNMEK

Bilgiç Dede hikayesi meşhurdur:

Bilgiç Dede'ye bir akşam üstü komşunun küçük kızı ateş almaya gelir. Ama yanında, ateşi üstüne koyacak bir şey yoktur. Bilgiç Dede ateşi ne ile götüreceğini sorunca kız avuçlarına kül doldurur ve üstüne ateş koyup gider.

Böylece Bilgiç Dede küçük bir kızdan yeni bir şey öğrenmiş olur. Diyeceğim çeşitli yayın ve iletişim araçlarının kol gezdiği, halkın, hergün radyo, televizyon ve gazete aracılığıyla zamanını en ünlü bilim adamlarını dinleme olanlığı bulduğu bir dönemde ben kendilerine ne verebilirim? Olsa olsa, küçük kızın Bilgiç dedeye öğretebildiğinin bir benzerini. Bu da bir şey değil mi? “Karınca kararınca” dememişler midir? “Yeri geldikçe” köşesini 70’li yılların “Azınlık Postası” okuyucuları hatırlaya bilirler. Yıllar önce bu köşede uzun süre yazmıştım, ama o vakit durum başkaydı. Tahsillilerimiz pek azdı, yayın organlarımız sınırlıydı ve Türkiye’ye gidiş gelişler bugünkü gibi sık değildi. Biz de hani, “Koyunun olmadığı yerde...” kabilinden karınca karınca, okuyucuların canlarını sıkmadan onlara yararlı olduğuna inandığımız bazı şeyleri anlatıyorduk; çeşitli olayları karşılaştırabilmeleri için kendilerine olanak sağlıyorduk. Şimdi durup dururken on-onbeş yıllık bir yazı dizisini canlandırmak da niye? Yerinizde olsam öyle düşünürüm. Eskiye özlem mi yoksa? Eski günlere evet ama eskiye hayır! “Eskiye rağmet olsaydı bit pazarına nur yağardı demezler mi?”

Aslında olaylara karşı hep duyarlı olmuşumdur, eskidende bugünde insan bunları kimi sözlü olarak, kimide yazılı olarak dışarı vuruyor. İstiyorumki benim duyduklarımı başkalarında duysunlar. İnsan olmanın bir gerçeği bu. Niye maç seyrederken atılan mükemmel bir golü yanımızdakilerinde görmesini isteriz? Çocuk, öğretmeninden aldığı yazılı bir onu niçin sevirle anne ve babasına gösterir?

İşte daha dün, eski dergilerden birini karıştırırken bir dörtlülğe rastladım ve bunu bir başkasına gösterme

ihtiyacını duydum. Siz de okuyun diyorum bu dörtlülüğü. İnanın birşeyler kazanacaksınız. “Süzülse katre katre: “Şehvet” bulmak ne mümkün. Bir başka şey, başka şey, “Aşk denilen nurlu sır! Güllerin aksi gibi: bir bardak suda cansız! ve fakat öyle güzel: anlatılmaz yaşanır!...” sözü daha fazla uzatmaya gerek yok. Zaman şimdilerde o denli önemli ki. İsterseniz yıllar öncesine gidip “Yeri Geldikçe” köşesinde yayınlanan eski bir yazımı konuk olarak alalım buraya. Naklen değilde banttan yayın: ALKIŞLANAN KÖTÜLÜK. Türlü davranışlarıyla toplum içinde “kötü kişiler” olarak bilinenlerin topluma hizmet eden müesseselerce iyi kişiler olarak muamele görmeleri kötülüklerin artmasında en büyük rolü oynar. Böyle müesseseler topluma hizmetten uzaktırlar. Uzaklığı bir yana, topluma inip kalkan bir balyozdurlar. Çok kişilerden duymuşumdur “Bu zamanda doğruluğa boş vereceksin” diyorlar. Onları böyle bir kaniya iten sebep ne olabilir? Demekki doğruluğun semeresini göremiyorlar. Bakıyorlar ki yalan-dolan başvuranlar işlerini daha rahat sürdürüyorlar, onlar dayalan-dolana başvurmadan başka çare göremiyorlar. Denilecek ki madem yalan dolanla işler sürdürülüp gidiyor; öyleyse onlar da aynı yola baş vursunlar, olsun bitsin. İlk bakışta doğru gibi geliyor bu fikir insana. Ama düşünün ki bir köyde bir kaç hırsız türemiş, sonra, “Madem onlar bizim malımızı çalıyor, biz onların mallarını çalamaz mıyız?” düşüncesiyle herkes birbirinin malını çalmaya başlıyor; sonu ne olur böyle bir gidişin? Hiç. Sıfıra sıfır elde varsınır! Yazı 1971’de yazılmış ve seneler 1993. Dememişler mi “Tarihten ders alınsaydı hiç tekrerrür eder miydi?” diye. Ne yapalım bizden söylemesi.

Ha, aklına gelmişken söyleyeyim: Geçen akşam dini bütün yazlı bir hacıya biri laf losun diye: “Ne olacak Hacı dayı” dedi “İşler karışık: Tutunculuk, radyasyon meseleri...” Hacı döndü, “Bak buraya” dedi, “Dünyanın işini sen mi düzeltceksin? Bu dünyanın işini Paygamber efendi bile düzeltmemiş, o bile kötülerin şerrinden mağaralarda saklanmak zorunda kalmış” Önce güldük seksen beşlik Hacı’ya ama ertesi gün onu sırtındaki ilaç tulumbaşıyla zarzavatlardaki müzir böceklerle öldürücü ilaç püskürtürken görünce derin derin düşünmek zorunda kaldım. Gerçek şu ki M ü r ü y o r a m a k e r v a n d a y ü n ü y o r .

Hazırlayan Emine Halil oğlu

TEVHİD DİNİNİN DEVAM ETTİRİCİLERİ

Daha önceki sayılarda ilk insan ve ilk din hakkında bilgiler, ve hak dini devam ettiren peygamberlerden örnekler verdim. Tevhid dinin peygamberimize kadar devam ettiren peygamberlerin bir kısmının ismi Kuran-i Kerimde geçmektedir. Hak dininin insanlara anlatılmasında büyük mücadele veren ve Kuran-i Kerimde pek çok yerde ismi geçen peygamberlerden biride, İbrahim peygamberdir.

Hazreti İbrahim, azm sahipleri denilen büyük peygamberlerden biridir. Bunlar, bizim peygamberimizle, Nuh' tan ve Hazreti İbrahim ile Hazreti Musa ve Hazreti İsa'dan oluşmaktadır.

Rivayete göre Hazreti Nuh Aleyhisselamin çocukları çoğalmış, Nuh'un oğlu Hamdan olan nesilde Nemrud isimli birisi bir çok kabileleri etkileyerek, bugün Irak toprakları içinde kalan Musul bölgesinde Babil devletini kurmuştu.

Babililer, güneşe, aya, yıldızlara, putlara, hükümdarları olan Nemruda tapıyorlardı. Yüce Allah Babil halkına ve Nemruda Hak dini anlatması için, Nemrud İbni Kenan zamanında İbrahim Aleyhisselamı peygamber olarak gönderdi. İbrahim aleyhisselama on safifelik bir kitap verildi.

Kuran'da işaret edildiğine göre Hazreti İbrahim in dini idi. Hanif dini, Tevhid inancını ifade eder. Müşriklerden olmamayı ifade eder. İbrahim peygamberden önce gelen peygamberlerde Hak dini (Haniflik) savunmuşlar, sonra gelen peygamberlerde Hak Dini (Haniflik) savunmuşlardı.

İbrahim Aleyhisselam önce babasıyla mücadele etmiştir. Babasını Hak dinine davet etti, doğan, ölen, hiçbir şeye etkisi olmayan şeylerin tapınmaya layık olmadığını söyledi.

Yüce kitabımızı Kurani Kerim, Hazreti İbrahimle, babasının Hak mücadelesini Enam suresinin 74 ayetinde şöyle haber vermektedir: *İbrahim, babası Azere demişti ki "Sen, birt akım putları tanrılarını ediniyorsun? Doğrusu ben. senide kavmini'de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum"*

Bu ayete göre İbrahim, babsını putlara tapmasından dolayı sert bir dille kınamaktadır. Allah ile insan

arasında vasıta olmayacaklarını hatta onlardan hiç bir fayda ve zararın gelmeyeceğini bildirdi. Hazreti İbrahim, Babil ahalisine hak ve hakikati bildirmeye çalıştı. Kendilerini Hak dinine davet etti, putların kendilerine yardımcı olamayacaklarını söyledi.

Kuran- bu noktayı suara süresinin 70 ve 74 ayetinde bize haber vermektedir.

İbrahim Babasına ve kavmine *"Neyetapıyorsunuz"* demişti. *"Putlara tapıyorsunuz ve onlara tapmaya devam edeceğiniz"* diye cevap verdiler. Sonra şöyle cevap verildiler: *"Hayır ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk"*.

Fakat İbrahim Aleyhisselamın kavmi sapıklıklarından vazgeçemediler. Hazreti İbrahim ateşte yakmaya kalktılar. Ateşte yakmaya kalkanlar unutuldu gitti. Rivayete göre Allah bu kavmi sinekfelaketiyle cezalandırmıştır. Hazreti İbrahime *"Git Allah'ına söyle hazırlansın onunla savaşacağım"* diyen Nemruda Allah Teala tarafından ibret-i alem olması için bir sinek görevlendirilmiş, oda Nemrud'un burnundan girerek Nemrudun çıldırmasına neden olmuştur. Ama Hak dini insanlara anlatmaya çalışan Hz. İbrahim ateşin ortasına konmuş ateş güllük güllüştanlık olmuştur.

Hak dinini insanlara anlatılması Hz. İbrahimle son bulmuş değildir. Hz. Allah ona yardımcı olması için Hazreti Lut'u peygamber olarak gönderdi. Filistinde yaşayan Semud kavmi dinden uzaklaşmış bir kavimdi. Hazreti Lut'u peygamber olarak kavmi inkar etmiştir. **Tahrim** süresinin 10 ayetine göre Lut'un karısında inanmayanlar arasındadır.

Kurani-i Kerim, Lut Aleyhisselamın peygamber olarak gönderildiğini **Ankabut** süresinin 28 ayetinde haber vermektedir.

Lut'uda (peygamber olarak) gönderdik. Lut, kavmine demişti ki: "Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı hayasızlığı yapıyorsunuz!" Rivayete göre kendini dinlemeyen kavmine karşı Allah'a dua etti. Hz. Allah, genç delikanlılar suretinde melekler gönderdi. Semud kavmi, o melek suretindeki gençlere

tecavüz etmeye kalkışınca helak olamayacak hak ettiler. Hz. İbrahim'in, zevcesi Süre ve Hz. Lut ile birlikte, Filistine, gittiği Lutun Semudda kaldığı rivayet edilmektedir. Lutun öğütlerini dinlemeyen Semud kavminin yurtlarının perişan olduğu rivayetler arasında vardır. Hz. Lut da tekrar İbrahim Aleyhisselamın yanına dönmüştür. Az Allah Lut Aleyhisselamı Rahmetine kabul etti. Çünkü o salihlerdendi (21/75)

.....Devam edecek

Hazırlayan: Duran Öz

İSİMSİZ MEKTUBA AÇIK CEVAP:

Bir çok hatalar içeren mektubun elimize geçince sevinmedik değil. Önerilerinizle birlikte isminizde açıklama cesareti göstere bilseydiniz buna çok sevinirdik. Satırlarınız arasında; çocuklarımız, kültürümüz yetişmeleri diye yakınıyorsunuz. Bunun adresi! Yine Cemiyetin bünyesinde kurulan Eğitim Kolu olmalıydı. Kadınlar Kolu kurulumu altı ay gibi, kısa zamanda yüz üyeye ulaşmak, her ay bir etkinlikte bulunmak, sizlere bir şey ifade etmiyormu? Toplantılarımızı kınamana gelince. İnsanoğlu bir araya toplanır konuşur, eğlenir, ruh dünyalarına psikolojik bir rahatlama gelir. Bu gibi etkinlikler, üyelerimiz arasında yeni dostlukların, birbirine kaynaşmanın temelini atıyor inancındayız. Biz Kadınlar Kolu Yönetim Kurulu olarak, üyelerimize iyi, güzeli, mutluluğu aşılayıcı olmanın yolunu bulmaya çalışıyoruz.

Bu ne denle sizin eleştirileriniz bizleri üzmez tam tersine bizlere yeni ufuklar açar. Size gelince; Mantıklı düşünce yeteneğinden yoksun olduğunuz için sana acıyoruz. Bu mektup yayımlandıktan sonra da olsa kendini açıklama cesareti göstere bilersen seni yine teprik edeceğiz. Bizler ne yaptığımızın bilincindeyiz. Sorumluluklarımızda biliyoruz.

Engin Saygılarımızla,

Batı Trakya Türk Kadınlar
Kolu Yönetim Kurulu

